

ZPRÁVIČKY

DOBROUČSKÉ FARNOSTI

KVĚTEN 2025

č. 3

ČTĚTE UVNITŘ:

- Vzpomínky na papeže Františka
- Program na letní měsíce
- Poutníci naděje z Dobrouče v Římě
- Diecézní děkovná pouť matek
- Fotoromán s našimi ministranty
- Hospodaření farnosti v roce 2024
- Rozhovor s Josefem Špinlerem
- Jak funguje úklidová skupinka kostela?
- Jubileum teenagerů v Římě
- Příběhy kostelní myšky

VZPOMÍNKY NA PAPEŽE FRANTIŠKA

2

CO NÁS ČEKÁ

Program na letní měsíce
Poutní mše sv.
Program Noci kostelů
Kurzy Alfa

4

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Výročí chrámové Rytmiky
Farnost na pastoračním veletrhu
Jedeme vařit do Marca
Poutníci naděje z Dobrouče v Římě
Diecézní děkovná pouť matek
Misijní klubko pomáhá
Fotoromán s našimi ministranty

6

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Opravy kostela sv. Mikuláše v 2025
Hospodaření farnosti v roce 2024

14

ROZHOVOR S JOSEFEM ŠPINLEREM

16

NAŠI DOBROVOLNÍCI

Tentokrát úklidová skupinka
kostela

18

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní
Dobrouč 3

FOTO Z ARCHÍVU KOUTEK PRO VTIPY

20

DĚTSKÉ OKÉNKO

Jubileum teenagerů v Římě
Příběhy kostelní myšky

22

Úvodník – Vzpomínky na papeže Františka

Na Velikonoční pondělí 21. dubna 2025 nás náhle opustil papež František poté, co ještě den před tím v neděli udělil světu i městu požeňování, na které jsme se dívali, když jsme dopoledne po oslavě Zmrtvýchvstání poklízeli v D-centru.

S papežem Františkem jsem se během jeho pontifikátu měla možnost několikrát setkat, a když jsem podle fotek začala dohledávat, kolikrát to vlastně bylo, došla jsem k číslu 18. Samozřejmě to ne vždy byla setkání „na blízko“, ale pokaždé to byl veliký zážitek, o který bych se s vámi ráda podělila.

Po prvé jsem měla možnost být přítomna na střeďeční audienci na náměstí sv. Petra ve Vatikánu v lednu 2014. V roce 2016 ve Svatém roce milosrdenství jsem se účastnila závěru Světových dnů mládeže v

2

Krakově, zde se nám ale tenkrát nepodařilo papeže zblízka vidět. Při další cestě do Říma v lednu 2017 jsem mohla být přítomna alespoň na nedělní modlitbě Anděl Páně na Svatopetrském náměstí.

Papež František jako „součást rodiny“

V roce 2018 jsem získala práci v Tiskovém středisku České biskupské konference a začala tak každý den poslouchat vysílání Radio Vaticana (Vatican News). Mým úkolem bylo publikovat zprávy z Vatikánu. Za dva roky, co jsem na ČBK pracovala, jsem o papeži Františkovi napsala/přeložila celkem 229 článků, takže se stal opravdu součástí mého každodenního života...

Největší zážitek byl pro mě asi římský pobyt v říjnu 2018, kam jsem

byla vyslaná jako novinářka. Jednak jsem se v rámci střeďeční audience dostala celkem dost dopředu a také jsem se mohla jít také podívat do Synodální auly, kde probíhala zasedání Synody o mladých lidech. Je to ta aula, kde se v dnech před konkláve setkávali kardinálové.

Když jsem tam spolu s dalšími novináři čekala v horním patře, objevil se dole papež, který se najednou vydal nahoru – přímo k nám novinářům. Byl velice bezprostřední a plný humoru. Řekl nám, že mu přišlo, že to tam nahoře vypadá jako „vyřádkované slepice“... Tak se tam prostě musel přijít podívat. S každým z nás se osobně pozdravil a bylo to velice milé. Dokonce mi pak jeden americký novinář, který chodil do auly na začátek zasedání synody pravidelně, řekl, že toto gesto učinil papež

po prvé. Tak jsem byla opravdu ráda, že jsem mohla být při tom. V rámci tohoto pobytu jsem se „setkala“ s papežem Františkem ještě jednou, a to 14. 10. při svatořečení Pavla VI., Oscara Romera a dalších.

Náš papež!

V únoru 2019 jsme uspořádali s farností Vysoké Mýto společný výlet do Říma, v rámci kterého s námi jel i husitský a evangelický farář se synem. Zúčastnili jsme se také středeční audience na Svatopetrském náměstí. Papež projel blízko nás ve svém papamobilu a bylo milé vidět tenkrát asi desetiletého syna evangelického faráře stát na židli a volat: Náš papež...!

Dárek nakonec...

V tomto roce jsme vyrazili s další skupinou do Říma ještě jednou, a to v listopadu na Českou národní pouť, která se konala k 30. výročí svatořečení Anežky České. Celou audienci jsem měla za úkol doprovodit české novináře na střechu kolonády, odkud jsme sledovali audienci, fotili a psali články. Trochu mě to mrzelo, neboť kolegové z ČBK byli na pódiu, když se papeži předával dar – socha sv. Anežky. Z té střechy to bylo přeci jenom trochu daleko... Ale po skončení audience jsem povzbudila mamku, která tam byla jako fotografka, že počkáme v prvním sektoru, že tudy prostě papež bude muset projet. Asi díky tomu, že blízko nás stála skupina rozjařených poutníků z Jižní Ameriky, kteří neúnavně skandovali Papa Francesco, papež vystoupil z papamobilu a vydal se pěšky a se všemi poutníky si podal ruku. Tak máme s mamkou pěknou fotku, kde za jednu ruku drží ji a za druhou mě... Byl to moc pěkný dárek.

Zažít v církvi něco pěkného...

Pak přišla doba koronaviru a do Říma jsem se vrátila až v prosinci 2022, kdy jsem po neprodloužení smlouvy pro vysokomýtskou farnost chtěla z církve zažít něco pěkného. Papeže Františka jsem viděla v rámci středeční audience v aule Pavla VI. a následující den, 8. 12., na Slavnost Neposkvrněno početí Panny Marie, jsem byla i v blízkosti Španělského náměstí, kam se papež přicházel

**11. 10. 2018
SETKÁNÍ S PAPEŽEM FRANTIŠKEM
V RÁMCI SYNODY O MLADÝCH LIDECH**

každoročně modlit. Sice jsem ho přes množství lidí neviděla, ale slyšela jsem, jak se mu podlomil hlas, když se modlil za mír na Ukrajině.

S papežem Františkem jsme se také „setkali“ v Portugalsku v rámci Světového dne mládeže v srpnu 2023. V loňském roce jsme pak mohli být opět na Svatopetrském náměstí na audienci spolu s Pavlovou rodinou.

Sbohem, papeži Františku!

A poslední setkání s Františkem bylo letos 9. února, kdy jsem do Říma původně ani jet neměla, ale nějak jsem měla touhu se tam před národní poutí ještě podívat samostatně. Se Šolcovými jsme se vypravili na audienci, ale fronta do auly Pavla VI. byla tak dlouhá, že jsme audienci sledovali na mobilu ve frontě. Nakonec nás sice do Vatikánu pustili, ale již ne do auly, jen na prostor před ní, kde jsme zbytek sledovali na obrazovce. Věděla jsem, že tudy bude muset papež projet, aby se vrátil do Domu sv. Marty, tak jsem Šolcovy povzbudila a zůstali jsme. A opravdu, papež kolem nás projel na vozičku, a když na něho Markétka vytrvale volala „Papa Francesco“, usmál se na ni... Bylo vidět, že mu není dobře a je vyčerpaný, ale i tak se snažil rozdávat dobrou náladu.

Každá audienci byla opravdu velkým zážitkem, každý se s ním toužil pozdravit. Bylo to náročné, vždy spousta lidí, ale papež František byl mezi lidmi opravdu rád, moc mu na tom záleželo. Jak symbolické bylo i jeho gesto na Velikonoční neděli, kdy tolik toužil (s vypětím všech sil) po tom objetí lidu...

Papa Francesco, moc Ti děkujeme za zprostředkování tváře milosrdného Boha...

Radka Blajdová

**13. 11. 2019
SETKÁNÍ NA ZÁVĚR AUDIENCE BĚHEM
ČESKÉ NÁRODNÍ POUTI**

ČERVEN

NEDELE 1. ČERVNA 2025

09.00 mše sv. v kostele v DD –
oslava 10 let kněžství P. Filipa
Duška + společné agapé v D-
centru

SOBOTA 7. ČERVNA 2025

11.00 mše sv. v kostele v DD –
oslava 55 let od založení Rytmiky
+ společné posezení v D-centru
(pro přihlášené)

19.00 večer chval v předvečer
Slavnosti Seslání Ducha Svatého

NEDELE 8. ČERVNA 2025

Slavnost Seslání Ducha Svatého
07.45 mše sv. v kostele v HD
09.00 rytmická mše sv. v kostele
v DD
11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

NEDELE 15. ČERVNA 2025

Slavnost Nejsvětější Trojice
07.45 mše sv. v kostele v Ostrově
09.00 mše sv. v kostele v DD
11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

ČTVRTEK 19. ČERVNA 2025

Slavnost Těla a krve Páně
18.00 mše sv. v kostele v DD +
eucharistický průvod ke křížku u
vysílače a posezení s hudbou v
atriu D-centra

SOBOTA 21. ČERVNA 2025

Na skok do kláštera aneb výlet do
Prahy pro děti z náboženství

PONDĚLÍ 23. ČERVNA 2025

13.20 Tajný výlet do zmrzlinového
království pro děti z náboženství

POUTNÍ MŠE SV.

NEDELE 22. ČERVNA 2025

07.45 poutní mše sv. v kostele v HD
09.00 poutní mše sv. v kostele v DD

NEDELE 29. ČERVNA 2025

11.00 poutní mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 10. SRPNA 2025

10.30 poutní mše sv. v kostele v Ostrově

NEDELE 17. SRPNA 2025

11.00 poutní mše sv. v kapli na Lanšperku

NEDELE 31. SRPNA 2025

15.00 poutní mše sv. v Horákově kapli

ČERVENEC

28.06.–05.07.2025

Jubilejní prázdniny s malým oslíkem
aneb Řím na dosah ruky na Vranicích

28.06.–12.07.2025

Letní dětský tábor na Zdobnici
Celotáborová hra na motivy románu Alexandra
Dumase „Černý tulipán“

SOBOTA 19. ČERVENCE 2025

19.00 koncert Malina Brothers na farní zahradě,
vstupné 250 Kč

25.07.–27.07.2025

Česká kuchyně na gastronomickém festivalu v
partnerském městě Marco

SRPEN

SOBOTA 9. SRPNA 2025

17.00 Hudební vinárna – vystoupí cimbálka CML ze
Šumperka, vstupné v předprodeji 400 Kč a 500 Kč s
degustací vín od vinaře

SOBOTA 30. SRPNA 2025

15.00 Ukončení prázdnin na farní zahradě

Dolní Dobrouč

Kostel sv. Mikuláše: 18.30–22.00

18.30 Zahájení Noci kostelů

18.40 Koncert studentů konzervatoře

19.15 a 21.00 Poutníci naděje aneb putování po kostele s farářem Pavlem

19.45–21.00 U varhan s varhanicí

Celý večer: Výstava o opravě kostela, ukázky části restaurovaných vitráží

Kaple papeže Františka (na hřbitově): 19.15–22.00

Prostor pro ztišení a vzpomínku

D-centrum: 19.15–22.00

Jubilejní zmrzlinárna u sv. Petra

Atrium D-centra: 19.15–22.00

Výtvarná dílna pro děti – zdobíme Svaté brány

Farní zahrada:

19.15–21.30 Tah na branku

Hra pro děti i dospělé: Poutníci naděje

V letošním roce slavíme Jubilejní rok, který bychom vám rádi v rámci hry přiblížili. Na začátku si vyzvednete u vchodu do kostela sv. Mikuláše průkazku s křížovkou, kterou budete moci vylustit po návštěvě všech pěti stanovišť, kde najdete odpovědi na otázky. Zároveň dostanete na každém stanovišti razítko. S vylustěnou křížovkou a všemi razítky si přijďte do jubilejní zmrzlinárny v D-centru vyzvednout svoji odměnu.

Ostrov

Kostel sv. Mikuláše: 16.00–18.00

16.00 a 17.40 Varhanní skladby v podání Martina Bureše z Horní Čermné na nově opravené varhany

V průběhu večera:

Prohlídka kostela s historií kostela, ukázka historických rouch a sakrálních předmětů

Symbolika obrazů – výklad k hlavnímu a bočním oltářům

Seznámení s budoucím plánem oprav

Výstava kreseb dětí ze ZŠ Ostrov – nejlepší práce budou odměněny

Ochutnávka mešního vína a unichipsů

Kvíz pro děti a rodiče s malou odměnou pro luštitelé

A co když Bůh není? Zveme Dobrouč na večeri...

Kurzy Alfa

a také na setkání v příjemné atmosféře s lidmi, kteří si kladou podobné otázky o smyslu života, o životě po smrti, o existenci něčeho či někoho nad námi.

Přijďte s námi prozkoumat smysl života na kurzy Alfa, na které vás srdečně zveme jednou týdně od 10. září do 30. listopadu do D-centra v Dolní Dobrouči. Nemusíte se k ničemu zavazovat ani nic platit. Můžete si poslechnout přednášku, ale nemusíte s ní souhlasit, přesto vás rádi vyslechneme a zkusíme společně s vámi hledat odpovědi. Můžete se ke všemu vyjádřit, na Alfě není žádný názor špatný. Přijďte se podívat na první setkání a pak se můžete svobodně rozhodnout, zda přijedete i příště. Těšíme se na vás.

Po skončení minulého kurzu jsme dali účastníkům vyplnit anketu se zpětnou vazbou a dostali mimo jiné i takovou odpověď od jednoho z účastníků:

Co se ti na Alfě nejvíce líbilo?

Všechno... Od přivítání, společného setkání s přáteli u jídla, přednášky až po debaty ve skupinkách, které probíhaly ve vzájemné otevřenosti a důvěře a byly dobře moderované. Příjemná byla srdečná atmosféra, rodinné klima, bezprostřednost, vstřícnost, vůle ke vzájemné blízkosti (sounáležitosti), společenství... Pěkný byl víkend v Králíkách a témata o Duchu Svatém, svědectví a v neposlední řadě špičková hudba...

Mirek Grygarčík

Přehled termínů a témat setkání:

1 10.09. Jde v životě o něco víc?

2 17.09. Kdo je to Ježíš?

3 24.09. Proč Ježíš zemřel?

4 01.10. Jak získat víru?

5 08.10. Proč a jak se modlit?

6 15.10. Proč a jak číst Bibli?

7 22.10. Jak nás Bůh vede?

8 29.10. Jak odolat zlému?

9 05.11. Kdo je to Duch Svatý?

víkend 07.11.–08.11.

Co Svatý Duch dělá?

Jak mohu být naplněn Duchem?

10 12.11. Proč a jak mluvit s druhými o víře?

11 19.11. Uzdravuje Bůh i dnes?

12 26.11. A co církev?

13 30.11. Jak mohu prožít zbytek života co nejlépe?

Každou středu od 19.00 do 21.30 v D-centru. Více info a přihlašování: Radka Blajdová, tel. 775 391 600, peterseen@centrum.cz, kurzyalfa.cz

Dobroučská chrámová rytmika slaví 55 let

Právě uplynulo 55 let od založení chrámové rytmické hudby v Dolní Dobrouči – „Rytmiky“ – která při bohoslužbách hrála a zpívala písničky s doprovodem kytar; odrostlejší generace se jistě pamatuje...

Na začátky této aktivity mladých vzpomíná jeden ze zakládajících členů, **Zdenek Skalický Cinda**:

Uspořádat tuto akci vyvolaly některé tenkrát mladé dívky, dnes krásné ženy a babičky, které tenkrát v této Rytmice zpívaly a mají toto období stále uloženo ve své paměti.

Založení Rytmiky se uskutečnilo na základě skutečnosti, že v kostele na Orlici již bohoslužba s doprovodem kytar probíhala a dost mladých lidí se tam jezdilo inspirovat. Tak jako my z Dobrouče.

Založení Rytmiky v Dobrouči bylo rozhodnutím tří mladíků, a to dne 2. 4. 1970. Byli to Vladislav Vávra (18 roků), Jiří Matyáš (13,5 roků) a moje osoba (16 roků). 6. 4. začínáme shánět zpěváky. Jirka Matyáš zajistil během 4 dnů sbor zpěvaček a zpěváků, kterých bylo nakonec 40. V neděli 12. 4., tedy 10 dní po rozhodnutí o založení Rytmiky, se konala první zkouška. Po pilném nacvičování asi 7 zkoušek se uskutečnilo první vystoupení před věřícími v kostele.

Následovalo pak 2,5 roků našeho působení v prostorách

našeho kostela. Byli jsme dost aktivní, protože jsme působili i za hranicemi této farnosti. S Rytmikou jsme vystupovali v kostelích v okolí, a to v Dolní Čermné a Hnátnici, ale i u Horákovy kaple. Jezdili jsme také na autobusové zájezdy do kostelů v Blansku, do Jablonného v Podještědí, Sadské, České Lípy, Malých Svatoňovic, Úpice, Lipovce a Ostrova u Macochy.

Naše působení trvalo do začátku roku 1973, než komunisté dostrkali našeho pana faráře Josefa Nouzu, který nás chránil, k tomu, že jsme skončili. To proběhlo asi následovně. Pan farář za mnou přišel a řekl: „Zdenečku, buď skončí Rytmika, nebo já budu převelen jinam“. To nikdo z nás nechtěl, a tak jsme skončili. S odstupem času na tuto hezkou dobu rád vzpomínám, určitě tak, jak všichni aktéři.

Na závěr k tomu mohu říct, že Pán, co vše zde na zemi řídí, měl tenkrát to naše zpívání v těch nedobrých časech asi rád. Proč tak usuzuji? Protože z těch asi 40 členů, kteří zpívali, zemřeli jenom dva členové. Co ještě říci. Byly to krásné časy. Vidím to tak dnes svýma už starýma očima.

Jiří Jakubec

Farnost Dobrouč se představila na pastoračním veletrhu

V sobotu 22. března se v rámci Konference o evangelizaci konal v Hradci Králové pastorační veletrh. Jednalo se o takovou ochutnávku toho, co se v naší diecézi děje hezkého. Bylo překvapivé, že přestože se tento veletrh v naší diecézi konal po prvé, byla představena pestrá paleta 31 stanovišť. Prezentovaly se jak jednotlivé farnosti, tak i různé pastorační aktivity určené jak mládeži, tak i rodinám a seniorům či se zaměřením na evangelizaci.

Za naši farnost jsme prezentovali přípravu na slavení jubilea v Římě – Poutníci naděje. Jedná se o devět prezentací, které vysvětlují nejen původ jubilea, ale především přibližují římské památky s důrazem na papežské baziliky. Prezentace ve formě komentovaných videí jsou dostupné na webu farnosti. Dále jsme se podělili o kladné zkušenosti z kurzu Jak se modlit, který není tak rozšířený jako např. kurzy Alfa, ale rozhodně stojí za to mu

věnovat pozornost. Představili jsme také naše Zprávičky a možnost pronájmu D-centra např. pro různé nejen farní akce. Spolu s farností se na pastoračním veletrhu představilo i Světélko z. s., pod jehož hlavičkou pořádáme Letní dětský tábor na Zdobnici a Prázdniny s malým oslíkem na Vranicích. Bylo velmi zajímavé nechat se inspirovat nabídkou ostatních farností a být informován o tom, jaké aktivity se napříč diecézí pořádají.

Radka Blajdová

Jedeme vařit do Marca

Už delší dobu jsme chtěli za farnost uskutečnit výlet do Marca, aby družba, která trvá od roku 1999, úplně nevyhasla. Poslední pokus byl v loňském únoru, kdy tam jela nevelká skupina na pouliční karneval. Ten byl ale z důvodu počasí o týden posunutý... Pak bylo několik dalších pokusů o nalezení vhodného termínu, ale nakonec z toho vždy sešlo. No až vloni na podzim přišla pozvánka a zároveň výzva. Dostali jsme pozvání na červencový víkend. Máme tam jet vařit česká tradiční jídla a seznámit je s naší kulturou.

Vzájemná pomoc

Nejprve se trochu vrátím do minulosti... V roce 2021, když v Itálii začal covid, jsme jim tam poslali asi 2000 ks šitých roušek. Cítí se nám tímto zavázání a na oplátku nám chtějí pomoci s opravou fasády na kostele sv. Mikuláše. A aby se nejednalo z jejich strany o „pouhé“ uspořádání sbírky, pozvali nás na „vaření“ s tím, že výdělek z celé akce, která se bude konat v termínu 25.–26. 7., si odvezeme. Tak začalo plánování. Především toho, co budeme vařit a co chceme z naší kultury předvést. Nejede nás autobus, takže ten, kdo pojede, musí být multifunkční... Nakonec se náš počet ustálil na čísle 12.

Vzhledem k prázdninovému termínu nebylo snadné dát do kupy schopný tým, a tak jsme naše řady rozšířili nejen za hranice našeho kraje...

Představení týmu

O. Pavel Mistr bude mít funkci konferenciéra, muzikanta a bude se podílet na ukázce tanců. Hlavní tlumočnický a koordinátorkou s italskou stranou bude Radka Blajdová, která má na starosti také veřejnou sbírku na

PŘI NÁVŠTĚVĚ V DOLNÍ DOBROUČI V ROCE 2023 VAŘILI ITALOVÉ PRO NÁS...

opravu kostela. Připraví s sebou také nabídku výrobků na podporu veřejné sbírky a ochutnávku vín z Moravy.

Vlastík Mlynář bude točit pivo a vypomáhat s tlumočením (a tančením 😊😎 ...) a samozřejmě umí i přiložit ruku k dílu v kuchyni.

Eva Kmoníčková je zástupce obce Dolní Dobrouč za družbu a kulturu a vypomůže při vaření a výdeji jídel, bude mít kroj a bude se podílet na ukázce tanců.

Ajka Jakubcová bude v prodejním stánku (výrobky, víno...), bude mít kroj a také se bude podílet na ukázce tanců.

Terča Vávrová si vzala na starost sladké pochutiny.

Lojzík Pospíšil je z Šumperka, kde hraje v cimbálové skupině CML. V Marcu bude hrát na housle, bude mít kroj a bude mít na starosti výuku tanců. Je také dobrý na vzájemné stmelování vztahů, ale umí se postavit i k plotně.

Věrka Urbanová Karpíšková je moje kamarádka z Kouřimi, se kterou jsme už něco odvařili. Takže bude v kuchyni a spolu s ní pojede i její jedenáctiletý syn František, který je vycházející hvězda v hudbě...

Martina Solusová je od Strakonice a podobně jako Věrka „umí za to vzít“.

Nově se k nám přidal Pavel Šolc, který je mimo jiné i zvukař, to, aby tam o nás věděli... a umí točit i pivo...

No a já, David Jakubec, mám na starost občerstvení a snažím se akci koordinovat, aby to vše dopadlo na výbornou.

Jak prakticky...

Povezeme s sebou krom hudebních nástrojů i spoustu jídla, což budou starosti o jeho dovoz v jedlém stavu, pivo, víno a výrobky podporující sbírku na opravu fasády. Ohledně bezpečného převozu jídla máme vymyšleno, že vezmeme do vozíku za auto pultový mrazák...

A co by se mohlo objevit v našem jídelníčku? Bramboráky, sekaná, guláš, řízek, smažák, topinky, utopenci, chlebičky, bramborový salát, koblihy, makovec, livance, koláče, linecké, perníčky...

Jídelníček je koncipován tak, aby byl co nejjednodušší. Tedy mražené polotovary a to, co půjde s nevelkým úsilím zhotovit na místě. Úplně s tím nesouzním (mražené polotovary), ale v tomto případě je jednodušší dovézt mražený polotovar než flákotu masa. To, když u nás byli Italové představit jejich gastronomii, měli to mnohem jednodušší... špagety a sýr...

No a z kultury bychom tam rádi předvedli naši hudbu, kroje a výuku tanců. A kdyby to šlo, vezmeme i cimbál, který bravurně ovládá Lojzík.

Ubytovaní budeme v rodinách, což je ta nejlepší varianta pro toho, kdo se chce družit 😎.

David Jakubec

Poutníci naděje z Dobrouče v Římě

Přestože se Česká národní pouť v Římě konala na konci března letošního roku, naše příprava začala již v červenci loňského roku, kdy se na internetu objevily letenky. Začala se tedy formovat skupinka poutníků, která se nakonec rozšířila celkem na 33. Postupně jsme řešili ubytování, které jsme si našli ve čtyřech bytech blízko vlakového nádraží Termini. Někteří poutníci nám mezi tím sice „odpadli“, ale místo nich se našli náhradníci... Intenzivní příprava pak začala v lednu, kdy jsem připravovala devět setkání, neboť jsem věděla, že když člověk dostane informace až v Římě, bude toho prostě víc než dost a moc si nezapamatuje. Takže jsme to vzali opravdu důkladně a mám radost, že většina poutníků se na pouť opravdu svědomitě připravovala.

Poslední setkání s papežem Františkem

Když se pouť začala blížít a uvědomila jsem si to množství poutníků, kteří budou „i na mě“ spoléhat, rozhodla jsem se o

jarních prázdninách si do Říma zajet, trasy si projít a užít si Řím trochu i sama... Bylo to snad Boží řízení, ale spolu s Jitkou, Pavlem a Markétkou Šolcovými jsme dostali i ten dar, že jsme se mohli (bohužel naposledy) vidět opravdu na blízko s papežem Františkem...

Dolní Dobrouč – 33

A ve dnech 27. 3.–1. 4. 2025 pak již do Říma vyrazila celá naše skupina. Nepopírám, že pouť nebyla „procházka růžovou zahradou“, nachodili jsme celkem kolem 90 km a nohy bolely, ale to prostě k pouti patří... Mám radost, že se pouť vydařila, že jsme všechno zvládli, nikomu se nic vážného nestalo a že přinesla pro nás pro všechny duchovní povzbuzení.

Velkým zážitkem pro mě bylo, že jsme pouť prožívali společně jako farnost a díky banneru, který Zdeněk precizně vyrobil, jsme byli tak trochu nepřehlédnutelní... I když bylo náročné držet v bazilikách místa pro všechny, bylo pěkné být tam jako

společenství. Jinak jsme toho v Římě viděli opravdu hodně, na některá místa jsem se ráda vrátila po mnoha letech...

Nejsilnější dojmy...

Nejvíce mě oslovila mše sv. v Lateránské bazilice, kde vanutí Ducha Svatého bylo opravdu až hmatatelné... Silným momentem bylo také putování spolu se všemi českými poutníky ke Svaté bráně v bazilice sv. Petra. Nakonec s námi na tomto náměstí natočili i rozhovor do TV Noe, což bylo sice silným zážitkem, ale „boj“ se zlodějkami v autobuse, které sebraly jednomu našemu poutníkovi peněženku, byla asi ještě vypjatější situace... Naštěstí, možná i díky Pavlovu „kolárku“ a pohrožení policií, se nakonec peněženka objevila na zemi a byli jsme zachráněni od mnoha patálií... A potlesk italských cestujících v autobuse se slovy „brava!“ byl opravdu milý... Bohu díky, všechno dobře dopadlo.

Radka Blajdová

Pouť do Říma očima některých účastníků

Jitka a Zdeněk Tomanovi

Je obtížné najít TOP zážitek – v těch pěti dnech jich bylo dost. Ale za mě to byla rytmická mše sv. v bazilice sv. Jana v Lateránu a stejnou měrou se dělí o druhé a třetí místo opatství Tři fontány a výlet na Frascati. Těch zajímavých míst, co jsme navštívili, bylo hodně. Krásné dojmy máme z večerní procházky od Sv. Petra přes Andělský most – krásně nasvícený –, a to platí i pro ostatní památky – tedy celý Řím. Dále pěkný kostel sv. Ignáce – večerní zážitek umocněný hudbou a rozjímáním (bomba).

Zdenkovi se třeba líbila i ochutnávka Itálie – káva, cornetto, zmrzlina, pizza... A co oceňuje, je i velice dobře vypracovaný program a super ubytování v centru s večerním posezením – vše nám bylo předloženo na zlatém podnose.

Iveta Grygarčíková

I já bych se ráda podělila o své dojmy z Národní pouti do Říma.

Vnímám to jako velkou milost, že jsem mohla být s partou skvělých lidí. Taky mě v této souvislosti napadají slova mého oblíbeného kněze Josefa Prokeše, který je autorem knihy „Pán se stará“. V našem případě však platilo: „Radka se stará“. Zajistila nám veškerý servis letenkami a ubytováním počínaje a její talent průvodce se projevila při komentování památek v centru Říma, které nám vyjednala s řidičem autobusu cestou z letiště. Mým cílem tohoto putování bylo projít Svatými branami s prosbami za naše rodiny a blízké, návštěva památek byla bonusem navíc. Hluboce se mě dotkla návštěva pietního místa Tři fontány, když jsem kráčela poslední cestou sv. Pavla z místa, kde byl vězněn, až do míst jeho popravy... To se pak člověk dívá z úplně jiné perspektivy na svoje každodenní starosti. A že se nám v neděli podaří navštívit Sixtinskou kapli, na kterou se musí rezervovat vstupenky dlouhou dobu předem, vnímám jako zázrak. My jsme vstupenky

neměli, za to však velkou touhu a naději, že se tam nějak dostaneme. Byl to úžasný zážitek.

Mirek Grygarčík

V Římě byl s námi taky pan Vladimír Jansa z Lukavice, který měl velkou touhu navštívit vyhlídku v kopuli baziliky sv. Petra. V sobotu po mši bylo již na prohlídku pozdě, vstup byl již uzavřen. Rozhodli jsme se tedy s Vladimírem, Ivetou a Janou, že se do Vatikánu vypravíme znovu v neděli ráno s cílem navštívit vyhlídku. Cestou jsme si vyzkoušeli, jak je těžké si v římském metru pořídit správnou jízdenku, když polovina naší výpravy již byla za turniketem a druhá polovina se snažila přesvědčit automat a poté i zřízence metra, ať jim pomohou s koupí jízdenek.

Když jsme přicházeli k Vatikánu, narazili jsme u vysoké zdi na konec fronty, nad kterou byl nápis Vatikánská muzea. Fronta se trochu pohybovala a nevypadala moc dlouhá, tak jsme se postavili na její konec a řekli

jsme si, že tedy změníme cíl cesty a zkusíme „dobýt“ Vatikánská muzea. Z internetu jsme věděli, že ta jsou v neděli vždy zavřená, až na poslední neděli v měsíci, kdy je tam vstup zdarma, a to bylo právě dnes. Fronta byla sice nakonec asi 3x delší, než kolik jsme ji viděli, ale po necelých dvou hodinách čekání jsme se šťastně dostali dovnitř, a dokonce zdarma. Tam jsme se vypravili směrem k Sixtinské kapli, cestou jsme procházeli mnoha sály s ohromnými malbami na stěnách a stropě, viděli jsme hodně úžasných uměleckých děl a nakonec jsme došli až do Sixtinské kaple, což byl pro mě asi největší zážitek z celé pouti do Říma, zejména proto, že jsem s tím vůbec nepočítal a vnímám to jako takový nečekaný Boží dáreček.

Lída a Míra Šimkovi

Líbilo se nám všechno, přes ubytování a každodenní program, ale nejvíce mě stejně uchvacuje Lateránská bazilika. Mírovi se nejvíce líbily katakomby s Radčiným překladem do češtiny. Ještě mě moc zaujala blahoslavená Anna Maria Taigi. Uchvátil nás samozřejmě Radčin bleskový zásah v autobuse proti zlodějkám a milovaná porchetta.

Marie Kubičková + Kubičkoví

Návštěva v Římě byla pro nás velkým zážitkem. Tolik historických památek, které jsme díky Radčinému průvodcování viděli v takovém krátkém časovém harmonogramu, byla fyzicky náročná, ale zanechala v nás velký respekt k dějinám tohoto města.

Největším zážitkem bylo pro nás procházení Svatými branami milostí, které jsou tento rok otevřené. Samozřejmě k tomu také i účast na všech mších svatých, které byly slouženy v českém jazyce. Jen ty procházky

SPOLEČENSTVÍ SE VYTVÁŘÍ I U STOLU – ANEB NA SKOK VE FRASCATI

krásnými a zdobenými bazilikami byly úžasným zážitkem samy o sobě... Také seskupení tolika věřících, kteří byli naladěni na stejnou vlnu a přišli se stejným úmyslem jako my, bylo nepopsatelné...

Jediné, co bylo pro naši skupinu stresující, bylo dát si v tolika lidech (11) v krátkém časovém limitu něco k jídlu. Objednávka, platba, samotné jídlo...

Moc děkujeme panu faráři za doprovod a Radce za organizaci a obdivujeme Radčiny znalosti a italštinu. Jsme rádi, že jsme tuto pouť i s ostatními poutníky absolvovali. Budeme na ni vzpomínat.

Alžběta Maříková

Pouť do Říma byla pro mě silným nejen duchovním zážitkem. Program byl vyčerpávající a čas v Římě byl maximálně využitý.

Tato pouť ve mně budila velká očekávání a naplnila je, vezla jsem si s sebou tři úmysly, za které jsem se v Římě modlila. Největší sílu Ducha Svatého jsem cítila v bazilice v Lateráně, i hudební doprovod tam byl krásný. Zasáhla mě i hymna ve Svatém Petru.

Veliké díky za přípravu na pouť, která byla také velice důležitá. Další velký dík za skvělý program a vyčerpávající informace a zázemí. Večeře 🍷 na Frascati byla také velmi obohacující 😊. Díky za vše!

Lukáš Žampach

Na začátku poutě jsem si myslel, že snad ani nikam neodjedu. Nakonec jsem byl rád, že jsem vydržel. Bylo to po všech stránkách vyčerpávající, i co se týká výkladu a informací o městě Římě. Děkuji, že jsem se mohl účastnit tolika mší svatých na významných místech. Běžný život v římských ulicích ve mně také zanechal dojem.

Martina a Tomáš Hodrovi

I nám se výlet moc líbil. Viděli jsme mnoho zajímavých míst. Paní Radka měla vše krásně připravené a i výklad byl super 😊. Po duchovní stránce pro mě byl asi největší zážitek požehnání ve Vatikánu. Zážitků máme spoustu a bude na co vzpomínat, už od samého začátku se zážitky shromažďovaly, například kontrola na letišti 😊, další kontrola před bazilikou 🚗, kapsář v metru... Bylo nám s vámi moc pěkně.

Pavel Mistr

V Římě jsem byl již mnohokrát, ale u ciboriového oltáře v bazilice sv. Petra jsem ještě nikdy nekoncelebroval, natož abych byl mezi těmi, kteří byli blízko oltáře a následně rozdávali eucharistii. Jsem rád, že se díky zkušenostem Radky podařilo pouť naší farnosti zrealizovat a také význačným způsobem prezentovat.

Diecézní děkovná pouť na Hoře Matky Boží u Králík

V sobotu 5. 4. 2025 jsme přijaly pozvání a společně se vydaly na Diecézní děkovnou pouť hnutí Modliteb matek na Horu Matky Boží do Králík. Mimochodem zdejší poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie je jedním z poutních míst jubilejního Svatého roku 2025.

Milé přivítání na nás čekalo hned na parkovišti: „Odkud jste přijely?“ My jsme maminky z farnosti Dolní Dobrouč. Je nás tu celkem 10 a přijely jsme 2 auty. Společný program začal ve 12 hod. modlitbou křížové cesty v ambitech kláštera. Přibližně ve 13 hod. jsme už společně s ostatními maminkami zaplnily (a to doslova) prostor refektáře kláštera, kde bylo zajištěno malé občerstvení, káva, čaj.

Následovalo slovo národní koordinátorky, několik svědectví a vzájemné sdílení. Zaznělo zde mnoho silných a krásných slov, která jsou vždy opravdovou

posilou a povzbuzením pro ostatní. Po 15. hod. jsme se přesunuly do kostela ke společné modlitbě matek, při které jsme poděkovaly a poprosily za své manžele, děti a rodiny. Společný program končil mší svatou v 16 hod., kterou pro nás sloužil P. Karel Moravec spolu s českotřebovským P. Adamem Grabiecem, který nám zároveň v průběhu dne sloužil jako výborný zpovědník. Setkání maminek bylo krásné a povzbuzující. Pouť

se vydařila.

Mimochodem, farníci, je škoda se nezmínit, že se na pouti sešlo mnoho maminek ze všech koutů naší diecéze a je úžasné, že právě naše farnost měla oproti jiným tak silné zastoupení. Nadto program v kostele doprovodili vynikající hudbou a zpěvem právě naši, tedy Dobroučáci Káťa, Jitka s Pavlem a kamarádka Maruška z Písečné.

Marcela Mikysková

Misijní klubko pomáhá

Rok 2025 je pro naše Misijní klubko opět plný tvořivosti, radosti a ochoty pomáhat. Na jaře jsme společně připravili misijní agapé, kde si návštěvníci mohli pochutnat na domácích zákuscích. Dobrovolným příspěvkem jste přispěli krásnou částkou 5 040 Kč, kterou zašleme na pomoc do misijních oblastí.

Na našich společných schůzkách jsme se s dětmi také s nadšením chystali na velikonoční jarmark. Malovaly se květináče, vyráběli utopenci, zdobily se perníčky a tvořila mýdla. Všechny tyto výrobky děti připravily ve svém volném čase s velkým nasazením – a výsledek stál za to. Na jarmarku se vybralo 4 441 Kč, které také poputují tam, kde je jich nejvíce potřeba.

Velké poděkování patří všem, kdo přispěli, ale především dětem, které svým tvořením, pečením a ochotou pomáhat ukazují, že misijní duch je živý i mezi nejmladšími.

Pokud vás činnost Misijního klubka zaujala, neváhejte se k nám přidat – nezáleží na věku ani na schopnostech, vítáni jsou všichni, kdo chtějí být součástí společenství a mají rádi sušenky!

Káťa Skalická

Fotoromán s našimi ministranty

Jak prožili letošní Velikonoce naši ministranti?

Připravila Radka Blajdová
Foto Radka Blajdová a Martin Rýznar

Tak máme Zelený čtvrtek a začíná nám ministrantský „maraton“...

To jsem kluci fakt zvědavý, jestli vám to nezhasne...

Doufám, že to dneska všechno dobře klapne...

Snad si dnes stihli umýt nohy...

Slibili umytí nohou a nakonec myje jen jednu...!?

Půjčíš mi to?

Jsem sice malej, ale šikovnej...

Smutná je duše má...

Pane faráři, přidejte nebo tady usneme...

A proč, vždyť Velký pátek je až zítra.

Postíte se dnes kluci?

Tak to si dám pizzu se salámem.

To jsem zvědavý, zda se půjdou kříži poklonit všichni...

Hle kříž, na kterém zemřel Spasitel světa...

Hlavně nezahni do Getsemanské zahrady!

Klečet mě sice nebaví, ale v tuhle chvíli...

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti.

Koukej dopředu, ať nebrkneš!

Všichni za mnou...

Požehnej Bože tento oheň...

Neměl to náhodou zapalovat někdo jiný???

Hlavně, ať mu nechytne ten ornát...

Nezapomněli jsme na něco?

Jako laň prahne po vodách bystřín...

Jak se mohlo z paškálu vylít tolik vosku? Mám to až na mikíně.

Hlavně si nespál prsty.

Neboli už Šimona ruce?

Já to chci taky vidět...

Hlavně si nespál prsty.

Kryštofe, buď zticha!

Chceš si ještě připálit, tati?

Ty jo, snad to tam dolítne.

Kdy už půjdeme do Děčka?

Kluci, jdete potom taky do Děčka?

Kdy už to skončí...???

První Velikonoce mám za sebou. Na to se musím napít...

To si piš! Už teď bych si dal něco k jídlu.

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Opravy kostela sv. Mikuláše v roce 2025

V letošním roce pokračujeme 3. etapou opravy fasády. Ta zahrnuje následující práce:

1. Oprava fasády na jižní straně

Práce probíhají na základě dlouholeté smlouvy s firmou Kmošek a Kmošek z Litomyšle v termínu od dubna do konce června. Cena této části je 929 986,08 Kč a k tomu bude připočtena smluvní inflační přírážka (v tuto chvíli ještě nebyla zveřejněna její výše, předpokládáme někde okolo 4 %, tedy cca 37 000 Kč).

2. Dokončení restaurování půlkruhového okna a vstupních dveří na straně od silnice

Restaurátorem je na základě výsledku výběrového řízení pan Jiří Věneček z Litomyšle. Práce započaly již v loňském roce, nyní je v dílně pana Věnečka okno, poté se pustí do dveří a vše by mělo být dokončeno rovněž do začátku prázdnin. Celková cena restaurování je 130 680 Kč, z toho v letošním roce je doplatek 70 180 Kč. Na výsledek práce čekáme nejen my, ale i památkáři, abychom mohli pokračovat v přerušném jednání o dalším

postupu na ostatních oknech a dveřích – zda jejich stav dovolí restaurování nebo bude potřebná jejich výměna (což bychom si přáli a preferovali).

3. Restaurování vitráže sv. Anny (vitráž směrem ke škole)

Restaurování provádí ve své dílně v Novém Boru pan Jaroslav Skuhřavý za cenu 497 544 Kč a měl by to dokončit do 30. listopadu. Do té doby bude nad oltářem „trčet“ lešení, které bylo využito k sejmutí i druhé vitráže s motivem sv. Josefa. Tento mezitím potřebujeme využít pro změnu uchycení venkovního zasklení, které zůstává ponecháno. Vlastní restaurování druhé vitráže bude však až v roce 2026 za cenu 379 706 Kč.

4. Statické zajištění sákrstie na severní straně

Tato část kostela je narušena trhlinami a prasklinami a je potřeba ji před opravou fasády staticky podchytit a zabezpečit. V současné době je řešen projekt a potřebná povolení a ty poté ukáží, zda se do prací pustíme ještě letos nebo je necháme až na příští rok.

Letošní opravy za 1,5 milionu...

Posčítáme-li částky na jednotlivé práce, dostáváme se k číslu něco málo přes 1,5 milionu Kč. V předepsaných termínech jsme podali několik žádostí o dotace, o některých je již rozhodnuto, někde výsledek ještě nevíme – toto je přehledně v uvedené tabulce.

Zatím nevíme částku z biskupství, ale předpokládáme cca 50 tis. Kč, takže nám k dofinancování zbyde asi 900 tis. Kč a na to budou použity finance z veřejné sbírky, kde je k dnešnímu dni (30. 04. 2025) na účtu 705 741 Kč.

Díky dárcům a pomocníkům

Poděkování patří všem, kteří s opravami pomáhají – všem dárcům veřejné sbírky, všem, kteří kupují produkty veřejné sbírky, a všem ochotným, kteří v poslední době pomohli při vlastních pracích (Jirka Jakubec, Radek Kovář, Milan Skalický, Pavel Kapoun, Libor, Štěpán a Šimon Matějčkoví, Tomáš Pecháček, Pepa Špinler, Jarda Maixner a Marek Mlynář). Děkujeme moc a těšíme se na další krůček, kterým přispíváme k prokouknutí našeho kostela.

Vlastimil Mlynář

	cena celkem	žádost	skutečnost	poskytovatel dotace
Fasáda jižní strana	929 986	250 000	100 000	Pardubický kraj
		150 000	150 000	obec Dolní Dobrouč
		300 000	zatím nevíme	Biskupství královéhradecké
		212 000	212 000	Ministerstvo kultury ČR
Vitráž s. Anna	484 000	250 000	100 000	Pardubický kraj
CELKEM			562 000	

3. etapa opravy kostela sv. Mikuláše: lešení je jak na jižní straně kostela, tak i v presbytáři, kde jsou nyní sundané vitráže a restaurují se

Hospodaření farnosti v roce 2024

Dolní Dobrouč

zůstatek z roku 2023	893 998 Kč
PŘÍJMY:	
kostelní sbírky	301 900 Kč
účelové sbírky	183 942 Kč
veřejná sbírka na opravu kostela	768 520 Kč
církevní úkony	3 000 Kč
dary	78 800 Kč
Fond solidarity- biskupství	50 000 Kč
dotace Obec	158 000 Kč
dotace Pardubický kraj	510 100 Kč
příjmy z nájmu bytů /vč. Ukrajinky/	154 056 Kč
koncert Otakar vstupné	2 900 Kč
úrokyspořicí účet	14 929 Kč
příjmy z nájmu pozemků	38 163 Kč
příjmy z nájmu lesů	43 063 Kč
pronájem D-centra	82 020 Kč
poskytnuté dary na D-centrum	28 500 Kč
přispěvky na režii D-centra	12 417 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	2 430 310 Kč
VÝDAJE:	
odeslané sbírky	183 942 Kč
bohoslužebné	9 061 Kč
tiskoviny	15 208 Kč
režijní náklady, čisticí prostředky	17 578 Kč
kopírování, poštovné, internet, web	21 092 Kč
mzdové nákladyDPP (dotace fundraiser)	55 620 Kč
el.energie vyúčtování	168 873 Kč
spotřeba plyn	127 843 Kč
vodné, stočné	39 286 Kč
opravy kostela sv. Mikuláše	850 042 Kč
restaurátorský průzkum oken kostela	36 300 Kč
materiál na opravy, drobné opravy	17 262 Kč
fond solidarity, na účetnictví	92 615 Kč
dary ostatní, dar pro Světélko z.s.	158 156 Kč
židle 12ks, bezdrátový přenos videa	24 188 Kč
náklady na pohoštění	9 219 Kč
revize zařízení	12 681 Kč
svoz odpadu, koncerty, vystoupení	19 295 Kč
poplatky- televize, rozhlas	2 160 Kč
gril, sekačka, chladič zařízení, nástěnka, d	41 720 Kč
D-centrum výměna kotle, komínické služb	163 065 Kč
D-centrum režijní náklady	28 920 Kč
bankovní poplatky	2 754 Kč
daň z příjmu včetně záloh	254 170 Kč
daň z nemovitosti	16 292 Kč
VÝDAJE CELKEM:	2 367 342 Kč
ZŮSTATEK ZA ROK 2024	62 968 Kč
CELKOVÝ ZŮSTATEK	956 966 Kč

Účelové sbírky

Svatopetrský halář	10 420 Kč
Misie	15 712 Kč
Plošné pojištění	21 252 Kč
Charita	9 625 Kč
Potřeby diecéze	9 953 Kč
Kněžský seminář	19 785 Kč
Církevní školství	7 375 Kč
Sbírka na povodně	57 370 Kč
Biblický apoštolát	8 701 Kč
Na Svatou zemi	1 373 Kč
Katolická media	12 791 Kč
Na pronásl.křesťany	9 585 Kč
CELKEM	183 942 Kč

Připravila Ludmila Pirklová (vikariátní účetní)
a Radka Blajdová

Horní Dobrouč

zůstatek z roku 2023	6 172 Kč
PŘÍJMY:	
kostelní sbírky	24 700 Kč
dotace Pardubický kraj	130 000 Kč
nájem Nordic Telecom - věž kostela	15 609 Kč
NordicTelecom úhrada el.energie	9 360 Kč
příjmy z lesů DLHK	16 827 Kč
příjmy z pronájmu pozemků	11 034 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	207 530 Kč
VÝDAJE:	
el.energie - zaplacené zálohy, vyúčtování	13 410 Kč
elektrická revize kostela	8 000 Kč
restaurování Kříže u kostela	169 000 Kč
oprava pohonu hodin	6 183 Kč
příspěvek na režijní náklady farnosti	5 000 Kč
daň z nemovitosti	2 300 Kč
fond solidarity	18 477 Kč
VÝDAJE CELKEM:	222 370 Kč
ZŮSTATEK ZA ROK 2024	-14 840 Kč
CELKOVÝ ZŮSTATEK	-8 668 Kč

Hnátnice

zůstatek z roku 2023	108 679 Kč
PŘÍJMY:	
kostelní sbírky	10 979 Kč
sbírky na opravu varhan	47 233 Kč
koncert v kostele	1 790 Kč
dotace Pardubický kraj	50 000 Kč
dotace Obec Hnátnice	25 000 Kč
pachtovné DLHK	29 716 Kč
pachtovné pozemky	19 832 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	184 550 Kč
VÝDAJE:	
el.energie - zaplacené zálohy, vyúčtování	9 887 Kč
oprava varhan	139 000 Kč
čištění štol a omátu	310 Kč
znalecký posudek	847 Kč
elektrická revize kostela	13 000 Kč
příspěvek na režijní náklady farnosti	5 000 Kč
daň z nemovitosti	3 997 Kč
fond solidarity	13 326 Kč
VÝDAJE CELKEM:	185 367 Kč
ZŮSTATEK ZA ROK 2024	-817 Kč
CELKOVÝ ZŮSTATEK	107 862 Kč

Ostrov

zůstatek z roku 2023	181 071 Kč
PŘÍJMY:	
kostelní sbírky	13 104 Kč
sbírka na opravu varhan	9 860 Kč
příjmy za církevní úkony	500 Kč
pachtovné Zámecký vrch, Agrostyl	67 857 Kč
nájemné Nordic Telecom	35 313 Kč
el.energie Nordic Telecom - věž kostela	24 121 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	150 755 Kč
VÝDAJE:	
el.energie - zaplacené zálohy, vyúčtování	24 626 Kč
ozvučení kostela	8 459 Kč
oprava varhan	10 000 Kč
oprava střechy a hromosvodu	24 713 Kč
archeol. a restaurátorské průzkumy	34 436 Kč
revize el. instalace kostela	4 000 Kč
věcné břemeno	400 Kč
příspěvek na režijní náklady farnosti	5 000 Kč
daň z nemovitosti	7 831 Kč
fond solidarity	19 195 Kč
VÝDAJE CELKEM:	138 660 Kč
ZŮSTATEK ZA ROK 2024	12 095 Kč
CELKOVÝ ZŮSTATEK	193 166 Kč

ROZHOVOR S JOSEFEM ŠPINLEREM

"Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho mílosrdenství trvá na věky" (Ž 118, 29)

Odkud pocházíš? Můžeš říct něco o své rodině?

Jsem celoživotní Dobroučák. Mám dva sourozence, bratr je starší o 8 let a sestra o 11 let. Moje manželka Hanka pochází z Nekoře, takže jen krátkou dobu, než jsme v Dobrouči dostavěli domek, jsem částečně pobýval v Nekoři.

Jaké jsi měl zaměstnání a čím jsi chtěl být jako malý?

Jako malý jsem mimo jiné chtěl být řidičem nákladáku, ale hned po vyučení jsem nastoupil do nástrojárny v Kovostavu, což je dnešní Rieter. Asi ve 30 letech jsem nástrojárnu vyměnil za slévárnu, kde jsem pracoval jako seřizovač. V 50 letech jsem přešel do pečovatelské služby v Dolní Dobrouči, kde jsem pracoval spolu s Hankou Plívovou jako pečovatel až do svého důchodu. Ještě chvíli jsem tam přesluhoval, ale nyní jsem již v důchodu.

Přestože jsi již v důchodu, vidíme tě stále v akci. Jak se ti daří všechny aktivity skloubit?
Jsem rád, že neustále mohu něco

dělat. Třeba, když bylo potřeba, zaskakoval jsem i v důchodu v pečovatelské službě, když byl třeba někdo nemocný nebo měli rozbité auto. Jinak mě baví pracovat na poli nebo třeba v lese.

Jaké máš koníčky a co tě baví?

Rádi s manželkou cestujeme po naší krásné zemi, ale čas od času se podíváme i do zahraničí. Moc se mi líbilo například v Řecku nebo v Alpách. Jinak jsem hasičem. Je to spolek, kde člověk má vždy pomoci každému. A mimo práci je u hasičů i dobrá parta. Kdysi jsem dělal pokladníka a pak i starostu. Dále jsem taky u zahrádkářů, ale ne aktivně, a od doby, kdy jsem pracoval v pečovatelské službě, jsem i u Červeného kříže.

Jak jsi se dostal ke službě kostelníka? Co tato služba všechno obnáší a co tě na této službě nejvíce těší?

Ke službě kostelníka jsem se dostal v době, kdy zde sloužil P. Ján Kubis, který mě oslovil, když jsem byl v pastorační radě. Ale již

JOSEF ŠPINLER / 73 let

Studium: učební obor strojní zámečnick v Ústí nad Orlicí

Zaměstnání: nástrojář a seřizovač v Kovostavu v Lanšperku, pečovatel v pečovatelské službě v Dolní Dobrouči a nyní v důchodu

Rodina: syn a dcera, tři vnoučata

Práce pro farnost: kostelník v Dolní Dobrouči

za P. Josefa Davida jsem byl občas požádán o výpomoc. Službu kostelníka jsem pak postupně převzal po Václavu Kubičkovi.

A v čem ta služba spočívá? Každé ráno, když jsem doma, otevírám na mříž kostel a večer ho zase zavírám. Připravuji na bohoslužbu, samozřejmě i na svatby, pohřby, křtiny. Když někdo zemře, chodím zvonit. Se změnou liturgické doby měním závěsy v presbytáři a před Vánocemi stavím betlém. Trochu je taky potřeba dohlédnout na malé ministranty, ale většinou to již zvládají sami.

V kostele ale nechystám věci sám. Ženy perou a připravují plátna na oltáře, další ženy zdobí kostel květinami a velká skupina žen kostel uklízí.

Služba kostelníka mě baví, jsem rád, že můžu být blízko oltáře, a hlavně, když všechno jde tak, jak má. Je to závazek a tím, že ten závazek mám, jsem často na mši sv. Kdybych ho neměl, asi bych tak často v kostele nebyl. Rád pomůžu, kde můžu. Za ta léta, co jsem kostelníkem, je ta práce víceméně stejná, jen s příchodem

nového kněze se vždy musím trochu přizpůsobit jeho požadavkům.

Jak a kdy začal tvůj život z víry?

Vyrůstal jsem v křesťanské rodině, k víře mě vedla hlavně maminka. V dospívání, když jsem třeba řešil nějaké problémy, už jsem viděl, jak se mamka modlí. Taťka byl tesařem, tak pomáhal v kostele, např. když šel do důchodu, tak dělal schody od prvního patra až na věž. Takže víru jsem dostal od rodičů.

Kdo tě na cestě víry nejvíce ovlivnil?

Zhruba v roce 1969, když mi bylo 17 let, účastnil jsem se po prvé duchovních cvičení. Bylo to v Rychnově na Moravě, kde je v lese taková kaple a kde se nám

věnoval P. Smištík. Moc se mi to líbilo, bylo to i takové veselé a živé, sjela se tam mládež z široka daleka, až od Ostravy... Byl jsem tam několikrát. Taky jsem byl v Jedovnici a Senetářově, kde to bylo nově předělané.

Když jsme vyšli ze základní školy, dál jsme docházeli za P. Nouzou na faru. Scházelo se nás tak do deseti a P. Nouza nás bral třeba na výlet. Rád na to vzpomínám. To mě tak drželo před vojnou.

Velkým vzorem ve víře mi byl také P. Josef Kubíček.

Máš oblíbený citát nebo pasáž v Písmu sv. a nějakého oblíbeného světce?

Mám v oblibě tzv. střelné modlitby, kterým mě naučila maminka. Ta měla také velkou úctu k Panně Marii, a tak jsem to

tak trochu přebíral po ní. Oblíbeného mám svého patrona – sv. Josefa. Byl takový nevýrazný, ale klidný, staral se dobře o svěřené úkoly, a ne vždy to bylo jednoduché. Rád se obracím také ke sv. Antonínovi, když něco hledám, nikdy jsem nebyl zklamaný.

A co se týká citátu, tak: „Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky.“ (Ž 118,29).

Která duchovní knížka nebo film tě oslovily?

K Vánocům jsem dostal knížku „Když za nás Bůh netahá kaštiny z ohně“ od Marka Váchy a moc se mi líbila. Je to kniha formou rozhovoru a jeho odpovědi na různé otázky jsou pro mě velmi srozumitelné. Dále také dočítám knížku od Vojtěcha Kodeta.

Rád se dívám na televizi Noe a mám oblíbené kněze P. Daniela Víchu a P. Mariána Pospěchu. Dokáží vždy zajímavě odpovědět.

Co ti udělalo v poslední době radost?

Mám radost z toho, když se všechno normálně daří a když se nevytváří zbytečně problémy. A když už jsou, tak jsem rád, když se je podaří vyřešit.

Mám radost z toho, že náš kostel bude opravený. A taky mě těší, že máme katechumeny, kteří se chtějí připravit na křest.

Jakou budoucnost vidíš pro naši farnost?

Když se podívám do rodokmenu naší rodiny, je vidět, že i tady byly takové vlny ohledně náboženství. Takže budoucnost vidím jako optimistu a myslím si, že zase nastanou lepší časy. Dostali jsme tolik svobody, že ji ani nedokážeme využívat. Bylo by škoda, kdybychom tu do budoucna neměli kněze...

TENTOKRÁT ÚKLIDOVÁ SKUPINKA KOSTELA

NAŠI DOBROVOLNÍCI

ZLEVA: MARIE KOVÁŘOVÁ, VĚRA MIKYSKOVÁ, MARIE MOTYČKOVÁ, MARIE SKALICKÁ, MILENA HRDINOVÁ, MARKÉTA JAKUBCOVÁ, HANA ŠMÍDOVÁ, HANA VAVŘÍNOVÁ, MILADA SKALICKÁ A JANA KAPOUNOVÁ

Když vejdemo do kostela, bereme jako samozřejmost, že je vše uklizené a na svém místě. A tuto „nenápadnou“ službu vykonává v naší farnosti skupinka žen, které se snaží, abychom se cítili v kostele dobře. Proto si dnes představíme ty, které se o úklid kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči pravidelně starají. Koordinátorkou této skupinky je **Hana Hovadová**, které jsme položili pár otázek...

Můžeš představit vaši úklidovou skupinku a přiblížit nám, kdo do ní všechno patří?

Základní sestavu naší úklidové skupinky tvoří 12 žen, neboť to je počet úseků, na které máme úklid kostela rozdělený. Takže do naší skupinky patří: Milena Hrdinová, Markéta Jakubcová, Blanka Matějčková, Eva Matě-

jčková, Věra Mikysková, Marie Motyčková, Marie Pecháčková, Marie Skalická, Milada Skalická, Hana Vavřínová, Ivana Závodská a já. Občas některá z nás nemůže, tak máme i skupinku náhradnic. Sem patří Jana Kapounová, Marie Kovářová, Hana Šmídová, Helena Šverclová, Ludmila Šverclová a Marie Vavřínová. Pro nemoc musely v posledních letech naši skupinku opustit Jarmila Matějčková, Ludmila Nováková, Marie Šparlinková, Blažena Špinlerová, Milada Švarcová a Jitka Vacková. Většina z nás tuto službu zdědila po svojí mamince či babičce, a tak pokračuje v tradici.

Jak často tuto službu vykonáváte?

Pravidelně se scházíme jednou za dva až tři týdny, a to vždy ve

čtvrtek ráno, většinou v návaznosti na ranní mši sv. Každá z žen má svůj přidělený úkol, takže se hned pustí do práce. Kostel máme rozdělený na úseky, takže čtyři ženy uklízí lavice, další uklízí prostřední uličku kostela, další dvě krajní uličky a samostatný úsek je presbytář. Někdo další má pak na starosti vysávání a úklid oltářů. Dále se uklízí vchod a zadní část kostela a samozřejmě druhá zákristie se sociálkou.

Když vím, že někdo bude chybět, povolám náhradnici, aby byla služba pokrytá. Jde nám to celkem rychle od ruky, kolem půl deváté je vše hotovo a můžeme se rozejít.

Kromě těchto běžných úklidů plánujeme větší úklid před Velikonocemi, kdy se čistí svícny. Dále pak před poutí, kdy

drhneme lavice, myjeme oltáře a sochy, klepeme koberce a podsedáky a ometáme pavučiny. A to jsme pak za pomoc od ostatních farníků – žen i mužů – vděční.

Jak se ev. můžu „i já“ přidat k vaší skupince?

Vzhledem k tomu, že chodíme uklízet ve čtvrtek dopoledne, je tato služba vhodná pro ty, kteří jsou již v důchodu, ale mají dostatek sil. Určitě budeme rády, když se k nám někdo přidá, stačí kontaktovat mě.

Co vám služba úklidu kostela dává?

Hana Hovadová: Já jsem začala uklízet v roce 2018 se svojí maminkou a v roce 2021 jsem převzala po Miladě Švarcové a Jitce Vackové roli „koordinátorky“. Jinak tato služba mi přináší dobrý pocit, že je kostel čistý a útulný. Přidanou hodnotou je pak růženec a mše sv. před úklidem.

Milena Hrdinová: Jdu ráda uklízet, abychom to tady měli pěkné a čisté. Když sem někdo přijde, tak řekne: Máte hezký kostel.

Markéta Jakubcová: Čistý, uklizený, upravený kostel je vizitka farnosti. Pravidelný úklid kostela je pro mě samozřejmostí a myslím si, že i lidi, kteří chodí do kostela, ať věřící, či návštěvníci kostela, uvítají, že je kostel čistý, že můžou usednout do čistých lavic a můžou si prohlédnout krásu našeho kostela v příjemném

KOORDINÁTORKA ÚKLIDOVÉ SKUPINKY
HANA HOVADOVÁ

prostředí. Když máme úklid hotový, rády si taky chvíli popovídáme a společně slavíme i naše svátky.

Blanka Matějčíková: Jsem ráda, že můžu udělat něco pro farnost.

Eva Matějčíková: Když jsem byla oslovena na úklid kostela, vzpomněla jsem si na maminku, která také chodila uklízet. Mám z toho dobrý pocit a naplňuje mě to.

Věra Mikysková: Chodím uklízet, aby se tu lidem, kteří přijdou, líbilo. Jinak copak...

Marie Motyčková: Jsem ráda, že to tady je pěkné, čisté, že sem pak lidi rádi chodí a že i cizí lidi říkají, že to tu je pěkné. Tak z toho mám radost. Každý mi řekne, že jsem stará, co sem chodím, ale já jsem ráda. Přijdu sem do kolektivu a můžu tu něco udělat.

Marie Pecháčková: Nevím, jak jinak bych kostelu prospěla, tak chodím uklízet. A ráda se tu tak sejdu s těmi ostatními.

Marie Skalická: Jsem ráda, že je tady uklizeno a čisto.

Milada Skalická: Jsem ráda, že můžu dělat něco pro náš kostel. Alespoň to málo. Oslovila mě bývalá skupinka žen, které pak již nemohly uklízet dál. Nyní vykonávám tuto službu již šestým rokem.

Hana Vavřínová: Služba uklizení v kostele mi dává dobrý pocit, že můžu přiložit trochu ruku k dílu pro dobrou věc.

Ivana Závodská: Mám dobrý pocit, že udržuji čisté a hezké prostředí kostela.

NÁHRADNICE:

Jana Kapounová: Všechny se zase sejdem a je to pro nás radost, že můžeme někde pomoci.

Marie Kovářová: Já chodím jenom zaskakovat a někdo to prostě udělat musí. A když už, tak už. Bez úklidu by to tady nebylo hezké a je to i o společenství...

Hana Šmídová: Jsem v důchodu, mám čas, tak proč bych něco nedělala. Chodím takto uklízet i do Děčka.

Marie Vavřínová: Když můžu, tak ráda pomůžu. A když je kostel uklizený, tak je to tam pěkné.

Připravila Radka Blajdová

Sledujte Farnost Dobrouč na Facebooku

- Aktuální fotografie z dění ve farnosti
- Pozvánky na akce pořádané farností

Prostě, buďte ve spojení...

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní Dobrouč (3)

Změny po Tridentském koncilu

Katolická církev svolala v letech 1545–1563 tzv. Tridentský koncil k projednání věroučných otázek tehdejší společnosti, jelikož náboženství bylo v těch dobách stále alfou a omegou života většiny obyvatel. Zástupci nekatolických církví nebyli na koncil přizváni z obavy o narušení prestižního postavení katolíků. Koncil sice vydal doporučení pro kněze, aby založili a vedli matriky pokřtěných, oddaných a zemřelých, ale to se nepodařilo prosadit. Nekatolická náboženství dojednala mezi sebou tzv. konfesijní dohody, podle kterých nemuseli být poddaní stejného náboženského vyznání jako jejich vrchnost.

Snahy o rekatolizaci za knížete Vratislava

V tehdejší době získal zdejší lanškrounské i lanšperské panství kníže Vratislav z Pernštejna. Kníže Vratislav prosazoval postupné převedení

osadníků na víru katolickou, víceméně pod vlivem jeho nábožensky nesnášenlivé manželky španělského původu Manrique de Lara. Ta přizvala řeholní kněze ze Španělska, aby získávali místní osadníky zpět na víru katolickou. Kníže Vratislav nechal sice zavřít a zapečetit některé sbory jednoty bratrské na svých panstvích i v Lanškrouně, samosprávu na předměstí nechal ale v rukou bratří, kde mohli o záležitostech města rozhodovat svobodně. Jinak zůstal kníže Vratislav do jisté míry tolerantní i k jinověrcům, kteří mnohdy ani sami takovou míru tolerance neprojevovali.

V roce 1576 nechal kníže Vratislav z Pernštejna v dílně Adama Batera v Hradci Králové odlít nový zvon se jménem Panny Marie. Následně byl zavěšen na dřevěné zvonici u kostela sv. Mikuláše na hřbitově v Dolní Dobrouči.

Založení panského dvora

V roce 1579 nechal kníže Vratislav založit v Dolní Dobrouči na Šejvě panský dvůr, k němuž vykoupil pozemky od Panského kopce k lesu Boru před Kyšperkem, louky od Rotneka pod hrad Lanšperk kolem řeky Orlice a polnosti od Kočtiny k Vyšehradu v dolní části obce. Rolníci, kteří zde hospodařili, dostali z velké části své usedlosti vyplaceny v hotovosti a našli si své nové domovy zde ve vesnici a v okolí. Pro rolníky v Dobrouči i v okolních obcích tak nastala bezplatná práce na pozemcích nového dvora, tzv. robota. Z

počátku to byla práce zanedbatelná, ale časem jí bylo více a více a stala se přítěží a břemenem.

Návrat luteránských predikantů

Po smrti knížete Vratislava z Pernštejna získal velkostatek lanšpersko-lanškrounský Adam Hrzán z Harasova a situace se opět změnila. Rekatolizace zdejšího panství se nezdařila. Protestantští, nekatoličtí kněží (tzv. predikanti-kazatelé) se záhy navraceli zpět ze sousedních německých zemí s patřičným potvrzením svých teologických studií. Krátce nato se ujímali farností a konali tak služby Boží ve většině kostelů na panství. Křtili, oddávali a pohřbívali zdejší osadníky, kteří byli vyznáním „podobojí“ (utrakvisté). V zemích české koruny byla legalizována míra náboženské svobody, která neměla v tehdejší Evropě obdobu. Ta byla později stvrzena samotným císařem Rudolfem II. a stala se známou pod názvem „Rudolfův majestát“. Tak mohli žít obyvatelé českých zemí další desítky let v náboženské svobodě a vyznávat náboženskou konfesi, kterou chtěli.

Po roce 1615 se připomíná v Lanškrouně při kostele sv. Václava páter Eliáš Šimek, víry luteránské. V ostatních farnostech panství jsou při kostelích na farách bydlící kněží, predikanti luteránští, kteří zdejším místním podobojím-utrakvistům služby Boží konali.

Jaroslav Jansa

FOTO Z ARCHÍVU

PRIMICE FILIPA DUŠKA 28. 6. 2015
Společenství kněží u oltáře

Objetí s maminkou...
FOTO: MARTIN RÝZNAR

KOUTEK PRO VTIPTY

Situace na Velikonoční pondělí ráno u nebeské brány: dominikán zaklepe na nebeskou bránu: „Buch, buch, buch!“ Svatý Petr otevře a omlouvá se: „Promiň, bratře, počkej, za chvíli k nám přijde Svatý otec. Měj strpení!“ Přichází františkán. Dominikán mu vyloží svůj příběh, ale on přesto zkusí zaklepat: „Buch, buch!“ Svatý Petr otevře a říká: „Promiň, bratře, teď počkej, každou chvíli by k nám měl přijít Svatý otec.“

K nebeské bráně dorazí jezuita. Řeholníci mu vysvětlují, co se stalo. Jezuita se zamyslí, sbalí františkána a dominikána do kufru a klepe na dveře: „Buch, buch, buch!“ Svatý Petr, už trochu nervózní, otvírá a chce se omluvit, ale jezuita ho předběhne: „Zavazadla Svatého otce!“ A kdo byl tím milosrdným jezuitou? No přece papež František se svým smyslem pro humor.

Jubileum teenagerů v Římě

Ve dnech 25.–28. 4. jsme vyrazili na Jubileum teenagerů do Říma. Připojili jsme se ke skupince převážně z rychnovského vikariátu pod vedením Jendy Barborky z Vesmíru.

Přiletěli jsme do teplíčka, a zatímco vám v Dobrouči pršelo, my se mazali krémem na opalování. I když jsme v Itálii strávili pouze čtyři dny, myslím, že jsme toho stihli spoustu a zároveň se máme na co těšit při příští návštěvě. Ubytovali nás ve městě Marino, leží na již vyhaslé sopce a v jejím kráteru se nachází krásné jezero Lago di Albano, ke kterému jeden večer vedla naše cesta, a odvážlivci se i vykoupli. Farní budova, kam jsme se vždy na noc vraceli, fungovala pravděpodobně asi jako naše D-centrum. Jen, jak to říct, trochu miň luxusní. Spaní na studené dlažbě, pouze čtyři záchody pro 170 lidí (jejich počet se ke konci pobytu začal snižovat) a studená voda ve sprchách nebyl ten nejpříjemnější zážitek. Ale myslím, že nás to neodradilo a i tak se nám tam velmi líbilo. Místní pan farář byl opravdu super, jeden večer nám dokonce objednal pizzu.

Jako úplně první jsme navštívili katakomby sv. Kalixta, prošli si podzemí, viděli místo, kde se pohřbívali papežové, a hrob sv.

Cecilie. Mezi další zastávky patřila bazilika sv. Jana v Lateráně, kde jsme prošli Svatou branou, fontána di Trevi, Forum Romanum, Koloseum, hrob sv. Cyrila v bazilice sv. Klementa nebo bazilika Santa Maria Maggiore. Ale bohužel, když jsme k ní došli, zrovna se kardinálové modlili nešpory, a tak byl přístup pro návštěvníky pozastaven.

V sobotu jsme se zúčastnili pohřbu papeže Františka. I když to tam byla hlava na hlavě, mělo to takový zvláštní klid, rádi jsme byli součástí této události. A druhý takový hlavnější bod programu měla být nedělní mše svatá se všemi teenagery, kteří do Říma dorazili. Tam jsme se bohužel ani po opravdu brzkém

vstávání, stání v obrovské frontě na přímém slunci namačkání jako sardinky nedostali z důvodu kapacity. Tak jsme si mši udělali až večer v Marinu v místním kostele.

Jelikož jsme byli v Itálii a bylo opravdu pěkné počasí, padla i nějaká ta zmrzlina, večere v restauraci, koupání v moři, oběd v parku na trávě a spousta takových malých věcí, které nám dokreslovaly atmosféru setkání. Stejně jako cesta vlakem, kde jsme potkali skupinku Italů a navzájem si zpívali známé písničky z našich zemí. Moc rády jsme jely, byl to skvělý zážitek, máme co vyprávět a myslím, že jsme zase trochu víc poznali naši víru.

Marika, Andrea a Majda

Efilína se představuje

Kostel v Dolní Dobrouči je nádherné, a třebaže se to nezdá, i pohádkové místo. Když utichnou varhany, lidé odejdou a pan kostelník zavře dveře, není tady ticho, smutno a prázdno. Je tady mnoho tajemných a podivuhodných obyvatel, kteří nám zůstávají skryti.

A tím nejdůležitějším je naše kostelní myš Efilína.

Pochází ze starobylého rodu kostelních myší, její předkové přišli do Čech z Francie s družinou Karla IV. Efilínina rodina žije v kostelích po celých východních Čechách. Efilína s trochou smutku vypráví, že dříve byl život kostelních myšek daleko hezčí a veselejší. V kostelích žily celé velké myši

DĚTSKÉ OKÉNKO

rodiny a jen ty nejchytřejší a nejschopnější myšky mohly dosáhnout toho obrovského vyznamenání a pocty, že jim byl svěřen vlastní kostel. Jak ale lidé odcházeli a kostely se zavíraly a pustly, mizely i kostelní myši.

Kostel je živé společenství. V prázdné zavřené stavbě nikdo být nechce.... Tady v okolí je naštěstí čilý náboženský život a velké myší rodiny žijí v Nekoři, Letohradě, Ústí nad Orlicí a najdeme je také skoro v každé vesnici. Dál do hor a v pohraničí však dnes již nikdo z malých obyvatel kostelů nezbyl.

Efilína je velmi zaměstnaný tvor. Sotva lidé odejdou, pustí se do práce. Rovná zpěvníky, uklízí zbytečky vosku u svíček, vyhání nepořádné pavouky, aby si nedělali pavučiny na oknech, kontroluje květiny a vůbec se stará, aby v kostele bylo vše v pořádku. Když má vše hotovo, chodí tajně na faru a studuje staré knihy, kroniky a matriky.

Má jednu velkou vášeň – nesmírně miluje cestování. To nejspíše zdědila po svých

prapředcích. Samozřejmě s námi byla v Římě. V letadle se jí moc nelíbilo, protože musela být dobře schovaná, ale o to více si užila pobyt ve Věčném městě.

Ochutnala zmrzlinu i cappuccino, vyšplhala na kopuli u Svatého Petra a moc si pochutnala na porketě a sýru.

Její druhou zálibou je hudba a z toho, co zaznělo v Římě, byla také velmi nadšená.

Už se těší, až s námi vyrazí na farní výlet, a v létě bude určitě na táboře.

Až někde cestou zahlédnete v pootevřeném batohu zvědavý čumáček a dvě bystrá očka, Efilínka jede s námi. A jestli se vám někdy večer zdálo, že z kostela jsou tichounce slyšet varhany, to si zrovna Efilína něco nacvičuje.

Teď zrovna má spoustu práce s přípravou na Velikonoce, ale nebojte se, už si pro vás chystá vyprávění. Dozvíte se o dalších podivuhodných bytůstkách z dobroučského kostela i jeho okolí. A pohádky – těch zná naše kostelní myš nepočítaně. Tak se těšte!

Antonín Matyáš

TEST PRO DĚTI – ZNÁŠ SVŮJ KOSTEL?

1) Kde se v našem kostele nachází zpovědnice?

- a) žádná tam není
- b) pod schody na kůr za závěsem
- c) v pravé sakristii

2) Kolik máme v kostele křišťálových lustrů?

- a) jeden
- b) tři
- c) dva, malý a velký

3) Máme v kostele WC?

- a) nemáme
- b) nachází se hned za bočními dveřmi za závěsem
- c) v pravé sakristii naproti zpovědnici

4) Kolik lamp s věčným světlem svítí v našem kostele?

- a) jedna
- b) dvě
- c) žádná

5) Jaké postavy jsou na bočních oltářích?

- a) na obou je Panna Maria
- b) na obou je Pán Ježíš
- c) na jednom je Panna Maria, na druhém Pán Ježíš

6) Jak se jmenuje pultík, kde se při mši čte a pan farář káže?

- a) amplyon
- b) kecárium
- c) ambon

7) Jak se nazývá velká nádoba se svěcenou vodou vpředu v kostele?

- a) křtitelnice
- b) lavornice
- c) modlitebnice

8) Jak se nazývá velká kniha, ze které čte pan farář při mši?

- a) misál
- b) mistrovník
- c) mšovník

9) Při vstupu do kostela se žehnáme svěcenou vodou, která se nachází u dveří v:

- a) kropence
- b) kroucence
- c) butelce

Česká národní pouť do Říma

Ve dnech 27. 3. až 1. 4. se zástupci z naší farnosti vydali ve Svatém roce na pouť do Říma. Navštívili zde hlavní papežské baziliky, prošli Svatými branami a kromě duchovních zážitků navštívili i spoustu památek.

Jednotlivé fotky (zleva nahoře):

Svatá brána do baziliky Santa Maria Maggiore, s kardinálem Dominikem Dukou, na Svatopetrském náměstí, s

pražskými biskupy Václavem Malým a Zdeňkem Wasserbauerem, na Andělském mostě, česká hymna v bazilice sv. Petra, s naším bannerem na cestě ke Svaté bráně, před katakombami sv. Domitilly a rozhovor s TV Noe.

Foto na obálce

Skupina poutníků z Dolní Dobrouče na začátku trasy poutníka směřující ke Svaté bráně v bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

Zprávičky dobroučské farnosti

Čtvrtletník

Uzávěrka příštího čísla **31. 8. 2025**

Pro potřebu farnosti vydává
Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč,
561 02 Dolní Dobrouč 1,
IČ: 47503092

Bankovní spojení: 125743502/0300

Redakce: Radka Blajdová, P. Pavel
Mistr, Mirek Grygarčík, Jiří Jakubec,
Eliška Kovrzková, Atonin Matyáš,
Zdeňka Špinlerová

Korektury: Markéta Kovrzková

Doporučená cena: **50 Kč**